

paa Grund af Konjunkturerne — som det ærede Medlem vel ikke har Ansvar for, men som jeg heller ikke har Ansvar for — paa Grund af den voldsomme Stigning i Kornpriserne, betaales 55 Mill. Kr. mere for Brødkornet, ikke skulde medføre større Udgift. Alligevel er Forholdet dette, at denne Kornordning er blevet billigere end det ærede Medlems sidste Kornordning, og det skyldes for det første, at der ved Eksport af Vaarsæd er indkommet et mindre Beløb — det er ikke af større Betydning, men jeg nævner det —, og dernæst skyldes det, at der ved tidlig Frigivelse af Hvederationeringen, saa Folk fik Lov til at købe det Hvedebrød, de ønskede — der var ingen Tvang i saa Henseende, og der er for saa vidt heller ikke Plads for den Beklagelse, det ærede Medlem var inde paa med Hensyn til Hvedebrødets Stigning —, opnaaedes betydelig større Indtægt, og navnlig derved, at der gennemførtes en langt billigere Administration end i det ærede Medlems sidste Regeringsaar.

Med Hensyn til det sidste, selve Administrationen af Kornordningen, skal jeg tillade mig at meddele det høje Ting nogle Tal, der forekommer mig at kunne være af nogen Interesse ved en Sammenstilling. Til selve Kornordningens Gennemførelse, det vil sige Lagerleje, Tørring, Tørringssvind, Fragt og Renter og Administration m. m., anvendte det ærede Medlem i 1919—20 i alt 43 Mill. Kr., han anvendte mere end selve det Tilskud, der blev givet til Rugbrødsprisens Nedsættelse, medens jeg i Kornaaret 1920—21 i ganske samme Øjemed har anvendt 31 Mill. Kr. eller 12 Mill. Kr. mindre. Jeg anmoder det ærede Medlem Hr. Rode om at lægge Mærke til dette Tal. Til Trods for, at Administrationsudgifterne i Sønderjylland er medregnet i mine 31 Mill. Kr., men ikke i det ærede Medlem Hr. Rodes 43 Mill. Kr. — og det er jo dog altid et Beløb, jeg tør ikke i Øjeblikket sige, hvor stort det er, men det giver dog en Forskel —, og til Trods for, at vi i Aaret 1920—21, det Aar, jeg havde den Ære at administrere Kornordningen, havde langt større Kulpriser, de højeste Kulpriser, hvilket i høj Grad maatte influere paa Tørringsudgifterne, og langt større Fragtsater — de forhøjede Fragtsater traadte netop i Kraft samtidig med, at denne Kornordning begyndte —, og til Trods for, at vi havde langt højere Arbejdslønninger i 1920—21 end i noget andet Aar, lykkedes det dog i 1920—21, netop det Aar, da alle Priserne kulminerede, at opnaa en Besparelse paa 12 Mill. Kr. Det ærede Medlem, der var lidt inde paa dette Forhold, indskræn-

kede sig til at omtale Lagerlejen og sagde, at denne var til Trods for alle mine Profetier og Forudsigelser blevet større i dette Høstaar, end den var i hans sidste Kornordningsaar. Ja, Lagerlejen var for det ærede Medlems sidste Kornordningsaar 21,3 Millioner, for mit 14,7 Millioner. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men det beror paa, at Ombytningskornet blev medtaget, og dertil er brugt 6,6 Mill. Kr., som bør fradrages. Nu er Ombytningen jo ogsaa en Proces, som skyldes den særlige Ordning, som det ærede Medlems Kornlov havde. Det ærede Medlem foreslog, at vi igen skulde have denne særlige kostbare Ordning ind i Kornloven. Jeg gik imod det, og heldigvis var der et Flertal, der gik imod det. Men jeg indrømmer, at for vor Diskussion vedrørende Lagerlejen er det ligegyldigt, hvor megen Ombytning eller Ikke-Ombytning der har fundet Sted, thi her er Spørgsmaalet: Hvor er den største Udgift pr. Tønde, ved mine eller ved det ærede Medlems Aftaler? Der mener det ærede Medlem, at her er Beviset for, at min Betragtning er forkert, da det viser sig, at for Hvede og Rug er Lagerlejen praktisk talt den samme i begge Høstaar. Jeg maa sige, at den Bevisførelse er for mig et Udtryk for den ejendommelige Letsindighed og Overfladiskhed, hvormed det ærede Medlem behandler Tal. Jeg maa sige, at efter jeg har hørt det ærede Medlem udtale sig her, forekommer det mig, at hans Trang til regnskabsmæssig Redelighed er af en ejendommelig Beskaffenhed. Det kan man ikke se af disse Tal. Det beror paa, hvor længe Kornet har været til Opbevaring, og det fremgaar ikke af de Tal, der er meddelt i Brødkornsadministrationens Beretning. Det maa man søge Oplysning om ad anden Vej. Jeg kan ikke meddele noget derom i Øjeblikket, men jeg kan meddele, at vi kom ud af Høstaaret med dobbelt saa stor Beholdning, som der var ved Udgangen af det ærede Medlems sidste Kornaar, og vi gjorde det ikke — man kan vel sige, at det var en Fejl —, men vi gjorde det ikke af Vanvare, men det var med Villie, vi beholdt disse store Lagre Sommerhalvaaret igennem og endogsaa lige indtil 1. Februar, da de sidste forsvandt; og jeg skal tillade mig ganske kort at sige, hvorfor vi gjorde det. Da Rigsdagen skiltes for et Aar siden, og jeg i den Anledning havde en Forhandling med Finansudvalget om Kornordningens Afvikling, blev der fra forskellige Sider, hvis jeg ikke husker fejl særlig fra det ærede Medlem Hr. Hauges Side, rettet Spørgsmaal til mig om, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der var truffet imod, at der kunde blive Mangel